

ROMÂNIA

TRIBUNALUL IALOMIȚA - SECȚIA CIVILĂ

SENTINȚA CIVILĂ NR.2686F

Ședința publică din data de xx.xx.xxxx

Completul constituit

PREȘEDINTE - xx

GREFIER- xx

Pe rol judecarea cauzei de contencios administrativ și fiscal, privind pe reclamanta S.C. xx S.A. xx, si contradictoriu cu paratele ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ xx și A.N.A.F. -D.G.F.P. xx, având ca obiect anulare act de control taxe și impozite.

La apelul nominal făcut în ședința publică au răspuns : reclamanta, reprezentată de avocat xx și paratele, reprezentate de consilier juridic xx.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, care arată ca paratele au înaintat la dosar obiecțiuni cu privire la raportul de expertiză efectuat în cauză, după care;

Reprezentanta paratelor solicită admiterea obiecțiunilor și înaintarea lor la expertul desemnat pentru a-și spune punctul de vedere.

Avocat xx, pentru reclamantă, solicită respingerea obiecțiunilor formulate de parate cu privire la raportul de expertiză, apreciind că expertul desemnat a răspuns întocmai obiectivelor stabilite de instanță.

Tribunalul respinge obiecțiunile formulate de parate cu privire la raportul de expertiză efectuat în cauză, apreciindu-le ca simple apărări de fond, nefiind nevoie ca expertul să-și spună din nou punctul de vedere cu privire la aceste aspecte.

Reprezentanții părților, pe rând, arată că nu mai au excepții, probe sau alte cereri noi de formulat în cauză.

Tribunalul ia act, constată cercetarea judecătorească terminată, cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Apărătorul reclamantei solicită omologarea raportului de expertiză efectuat în cauză și, având în vedere concluziile expertului și înscrisurile depuse la dosar, să se admită cererea așa cum a fost formulată.

Solicită și plata cheltuielilor de judecată, conform înscrisurilor depuse la dosar.

Instanța, considerandu-se lămurită, în baza art.1.50 Cod procedură civilă, declară dezbaterile închise și reține cauza spre soluționare După deliberare,

INSTANȚA

Cu privire la cauza de contencios administrativ - fiscal de față:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestui tribunal, la data de xx.xx.xxxx, sub nr.xx/xx/xxxx, reclamanta S.C.xx S.R.L. , cu sediul în municipiul xx, Sos. xx, nr.xx, județul Ialomița, în contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE xxx (în continuare D.G.F.P. xxx) și ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ xxx (în continuare A.I.I. xxx, cu sediul în xx, B-dul

xx, nr.xx, județul xxx, a solicitat anularea deciziei nr.xx/xx.xx.xxxx, emisă de pârâta D.G.F.P. xx și, în consecință, admiterea contestației reclamantei și desființarea deciziei de impunere nr. xx/xx.xx.xxxx, emisă de pârâta A.I.F. xx prin care s-au stabilit obligații fiscale suplimentare în sumă de xxx lei, cu titlu de impozit pe profit, T.V.A. și majorări de întârziere, precum și plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii sale, reclamanta a arătat că, urmare verificărilor efectuate de organele pârâtei A.I.F. Ialomița, aceasta, potrivit raportului de inspecție fiscală nr. xxx/xx.xx.xxxx, a constatat obligații fiscale suplimentare în valoare de xx lei, emițându-se în acest sens decizia de impunere nr. xx din xx.xx.xxxx împotriva acestei decizii s-a formulat contestație potrivit Codului de procedură fiscală, iar pârâta D.G.F.P. Xxx prin decizia nr. xxx/xx.xx.xxxx a admis în parte contestația, păstrând decizia de impunere nr.xxx/xxxx pentru suma de 257.1 xxx reprezentând impozit pe profit și T.V.A. și majorări de întârziere.

Au reținut organele de control fiscal că se datorează aceste obligații fiscale suplimentare întrucât cheltuielile cu deplasările în străinătate, precum și cheltuielile cu reparațiile unor imobilizări corporale nu sunt deductibile, iar lucrările de construcții montaj efectuate pe bază de situații de lucrări generează T.V.A. de colectat la data evidențierii în contabilitate și nu la data acceptării de către beneficiar,

De asemenea, organul de control nu a acordat drept de deducere T.V.A. reclamantei pentru o operațiune comercială efectuată cu un partener împotriva căruia se deschisese procedura de insolvență.

Socotește reclamanta că procedând astfel organele de control fiscale au ignorat dispozițiile Codului de procedură fiscală care stabilește ca fiind deductibile cheltuielile de transport și cazare în țară și în străinătate efectuate pentru salariați și administrator, ca și cheltuielile cu reparațiile efectuate la imobilizările corporale în scopul asigurării utilizării continue ale acestora, determinând astfel mărirea bazei de impunere în raport de care se calculează impozitul pe profit și, în consecință, stabilirea unor obligații fiscale suplimentare cu acest titlu.

De asemenea, reclamanta consideră că s-au încălcat și dispozițiile legale cu privire la perceperea T.V.A., respectiv art 134 pct.1 alin.4 din Codul fiscal, potrivit cu care pentru prestările de servicii decontate pe bază de situații de lucrări cum sunt serviciile de construcții montaj, faptul generator de T.V.A. ia naștere la data emiterii situațiilor de lucrări sau, după caz, la data la care aceste lucrări sunt evidențiate de beneficiar.

Referitor la deducerea T.V.A. pentru operațiunea comercială încheiată cu o societate aflată în insolvență, prevederile prevăzute de art.160 alin.2 lit.b din Codul fiscal nu se aplică în cazul bunurilor livrate în cadrul comerțului cu amănuntul.

Pentru aceste motive, reclamanta solicită absolvirea în totalitate de plata obligațiilor fiscale suplimentare stabilite în sarcina sa.

În dovedirea cererii sale, reclamanta a solicitat proba cu înscrisuri și expertiză fiscală.

În drept, reclamanta și-a întemeiat cererea sa pe dispozițiile Legii nr. 571/2003 și O.G. nr.92/2003.

Cererea este legal timbrată, potrivit înscrisului anulat la pag. 11 dosar.

Prin întâmpinare, pârâta D.G.F.P. Ialomița, în nume propriu și pentru pârâta A.I.F. Ialomița a solicitat respingerea cererii reclamantei ca fiind neîntemeiată și nelegală.

Susține în acest sens faptul că organele de control fiscale au respectat dispozițiile art. 21 din Legea nr.571/2003 atunci când pentru cheltuielile pentru deplasarea în străinătate a unor angajați ai societății reclamante nu s-a acordat deductibilitate, întrucât reclamanta nu a prezentat documente justificative care să ateste scopul acestor deplasări în străinătate ci doar documente folosite în contabilitate pentru decontarea cheltuielilor, nerespectând astfel nici dispozițiile art.65 din O.G. nr.92/2003 .

Cât privește cheltuielile în sumă de xxx lei, acestea sunt cheltuieli de natura investițiilor și nu cheltuieli cu reparațiile, întrucât nu-și găsesc corespondent în evidențele financiar contabile ale societății.

Cu privire la T.V.A., susține pârâta, pentru lucrările de construcții montaj efectuate în beneficiul Primăriei xxx, trebuia colectat T.V.A. la data la care s-au emis situațiile de lucrări și nu la data la care aceste situații de lucrări au fost acceptate de beneficiar.

În sfârșit, pentru bunurile achiziționate de la o societate aflată în insolvență, reclamanta nu putea deduce T.V.A., întrucât aceasta nu se încadrează în excepția prevăzută de art.160 alin.2 lit.b din Codul fiscal.

Din actele și lucrările dosarului, tribunalul reține următoarele :

Urmare a controlului efectuat de organele aparținând pârâtei A.I.F. Ialomița s-a întocmit raportul de inspecție fiscală nr. xxxx/xx.xx.xxxx în urma căruia s-a emis decizia de impunere nr. xxx/xx.xx.xxxx, reținându-se în sarcina reclamantei obligații fiscale suplimentare în sumă de xxxxx lei.

Împotriva acestui act administrativ - fiscal reclamanta a formulat contestație, în condițiile art.205 și următoarele Cod procedură fiscală, contestație care a fost admisă în parte de pârâta D.G.F.P. Ialomița, prin decizia nr. xxx/xx.xx.xxxx, rămânând în sarcina reclamantei obligații fiscale suplimentare în sumă de xxx lei, din care xxx - impozit pe profit, xxx lei- majorări impozit pe profit, xxx lei - T.V A. și xxx majorări T.V.A.

Pentru aceasta, organele fiscale au reținut că cheltuielile cu deplasările în străinătate în sumă de xxx lei efectuate în perioada xxx-xxx de angajați ai societății reclamante nu sunt deductibile întrucât nu a produs dovezi din care să rezulte că aceste deplasări au fost efectuate în scopul realizării de venituri.

De asemenea, s-a reținut că suma de xxx lei, considerată de reclamantă ca fiind cheltuieli efectuate cu întreținerea unor imobilizări corporale are mai degrabă natura investițiilor, reclamanta în lipsa unor documente valabile neputând dovedi cu exactitate valoarea materialelor ce au fost folosite pentru această investiție.

Cât privește obligația de colectare a T.V.A. în sumă de xxx lei aferentă unor

lucrări de construcții montaj în beneficiul primăriei, au reținut organele fiscale că această obligație s-a născut la data emiterii situațiilor de lucrări care a fost înregistrată și în contabilitate și nu la data încheierii contractului, atunci când s-a facturat întreaga sumă a lucrării.

Totodată, cu privire la nededucerea T.V.A. în sumă de xxx lei aferent facturii fiscale nr. xxx/xx.xx.xxxx, emisă de o societate aflată în procedura lichidării, organul fiscal a găsit-o ca fiind întemeiată, întrucât situația de excepție prevăzută de art.160 alin.2 lit.b din Codul fiscal nu se poate aplica și reclamantei care nu încadrează în noțiunea de consumator așa cum este reglementată de O.G. nr.99/2000.

În cauză, în vederea soluționării cererii formulate de reclamantă, la solicitarea acesteia, s-a admis și s-a dispus efectuarea unui raport de expertiză fiscală, care să răspundă în esență la faptul dacă obligațiile fiscale suplimentare stabilite în sarcina reclamantei în urma verificărilor efectuate asupra evidentelor fiscal - contabile ale acesteia sunt reale și își găsesc corespondent în lege.

Tribunalul își însușește în totalitate concluziile la care a ajuns expertul fiscal, așa cum ele sunt evidențiate în raportul depus la dosarul cauzei, situație față de care urmează ca acțiunea reclamantei să fie admisă în parte.

Astfel, având în vedere și verificările efectuate de expert asupra evidențelor contabil - fiscale (registru de evidență fiscală, registrul jurnal, decontările de deplasări externe, etc.) s-a ajuns la concluzia că contravaloarea cheltuielilor efectuate cu deplasările externe a personalului angajat al reclamantei în perioada 2006 - 2008 este de xxx lei cu xxx lei mai puțin decât cele stabilite de organele fiscale.

Cu privire la aceste cheltuieli, art.21 alin.3 din Codul fiscal arată că deductibilitatea este limitată și această reglementare legală coroborată cu explicațiile expertului fiscal rezultate în urma verificărilor făcute determină ca obligația fiscală suplimentară cu titlu de impozit pe profit să fie de xxxx lei, la care se adaugă calculul din anexa 4 la raport de majorări de întârziere în sumă de xxx lei.

Referitor la cheltuielile cu reparațiile, în urma verificării actelor fiscale emise către societatea care a efectuat aceste reparații (S.C. „xxx SRL”) și a situațiilor de lucrări anexate la aceste facturi, acestea sunt cheltuieli cu întreținerea unor clădiri aparținând reclamantei, ceea ce se încadrează la dispozițiile pct. 94 alin.1 din O.M.F.P. nr.1752/2007, fiind cheltuiala deductibilă.

Așadar, pentru cheltuielile pentru întreținerea și reparația efectuată la imobilizări corporale în sumă de xxxx lei nu se datorează impozit pe profit în sumă de xxxx lei și nici majorări de întârziere în sumă de xxxx lei.

Cu privire la lucrările de construcții în curs de execuție efectuate de reclamantă în beneficiul Primăriei xxx, din verificările efectuate de expert a rezultat că nu se regăsesc înscrisuri din care să rezulte că au fost emise situații de lucrări și nici înscrisuri din care să rezulte acceptarea sau refuzul beneficiarului a unor astfel de situații de lucrări .

În atare situație, față de dispozițiile art.134.1 alin.4 din Codul fiscal, potrivit cu care faptul generator de T.V.A. ia naștere la data emiterii situațiilor de lucrări sau, după caz, la data la care aceste situații sunt acceptate de beneficiar rezultă că pentru lucrările de construcții în curs de execuție, în sumă totală de xxx lei, societatea reclamantă nu datorează T.V.A. în sumă de xxxx lei, așa cum a stabilit organul de inspecție fiscală.

În sfârșit, aferent facturii fiscale nr. xxxx/xx.xx.xxxx emisă către reclamantă de S.C. xxx S.R.L. xxx - societate aflată în procedura insolvenței - în cauză și față de adresa nr.xxx din, xx.xx.xxxx a administratorului judiciar al acestei societăți sunt aplicabile dispozițiile art.160 alin.2 lit.b din Legea nr.571/2003, privind măsurile simplificate (taxa inversă).

În raport de această situație, așa cum a stabilit și expertul, instanța constată că pentru perioada controlată reclamanta datora majorări T.V.A. de xx lei, mai puțin cu xxxx lei decât cele stabilite de organul de control fiscal.

Așa fiind, pentru aceste considerente, urmează a admite ca întemeiată cererea formulată de reclamanta Ș.C. xxx S.R.L. , în contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE xxxx și ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALA xxxx.

Urmează a dispune anularea deciziei nr.xxx din xx.xx.xxxx, emisă de pârâta D.G.F.P. xxx și, admitând contestația formulată de reclamantă, va desființa decizia de impunere nr.xxx din xx.xx.xxxx, emisă de pârâta;, A.I.F. xxx în parte, stabilind în sarcina reclamantei obligații în sarcina reclamantei obligații bugetare suplimentare de xxx lei impozit pe- profit- și xxx lei majorări de întârziere, xxx lei T.V.A. și xxxx lei majorări de" întârziere în bază art.274 Cod procedură civilă, la cerere, urmează a obliga pârâtele către reclamantă și la plata sumei de xx lei, cu titlu cheltuieli de"judecata Văzând și dispozițiile art.20 din Legea nr.554/2004 ,

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII HOTĂRĂȘTE:

Admite ca întemeiată cererea formulată de reclamanta S.C. xxx S.R.L. xxxx, cu sediul în municipiul xxx, Sos. xxx, nr.xxx, județul xxx, împotriva pârâtelor DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE xxx și ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ xxx ambele cu sediul în xxx, B-dul xx, nr.xx, județul xx. Dispune anularea deciziei nr. xx din xx.xx.xxxx, emisă de pârâta D.G.F.P. xxx și, admitând contestația formulată de reclamantă, -desființează decizia de impunere nr. xxx din xx.xx.xxxx, emisă de pârâta A.I.F. xxxx în parte, stabilind în sarcina reclamantei obligații în sarcina reclamantei obligații bugetare suplimentare de xxxx lei impozit pe profit și xxxx lei majorări de întârziere, xx lei T.V.A. și xx lei majorări de întârziere.

Obligă pârâtele către reclamantă și la plata sumei de xxx lei, cu titlu de cheltuieli de judecată .

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare .

Data și citită în ședință publică, azi, xx.xx.xxxx .